

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12C/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218202197
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6218202197.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobcu D. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. P.F. K. X, XXXX T., E., občan E., zastúpeného advokátkou Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou so sídlom Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému O. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX P. XXX, zastúpeného JUDr. Denisou Veselou, advokátkou so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, takto

rozhodol:

Súd návrh na zastavenie konania z a m i e t a.

Súd u r č u j e , že žalobca je výlučným vlastníkom osobného automobilu Toyota Yaris, VIN: R., EVČ: R. XXX B..

Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradit' štátu trovy konania vo výške 19,92 Eur na výdavkový účet Okresného súdu Veľký Krtíš, vedený v Štátnej pokladnici Bratislava, IBAN:SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS:XXC/XX/XXXX a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Štátu sa právo na náhradu trov konania vo výške 65,35 Eur n e p r i z n á v a.

Svedkovi E. T., nar. XX.XX.XXXX a I. V., nar. XX.XX.XXXX sa nárok na náhradu svedočného n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 17. 07. 2018 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom osobného automobilu Toyota Yaris VIN: R., EVČ: R. XXX B. a domáhal sa náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že v novembri 2017 v Nemeckej spolkovej republike kúpil motorové vozidlo Toyota Yaris, VIN: R., za kúpnu cenu 6.850,- Eur. Po dovezení vozidla na územie Slovenskej republiky žalobca odovzdal motorové vozidlo E. T., ktorý mu prisľúbil sprostredkovanie a predaj motorového vozidla, nakoľko je vlastníkom Autobazáru LALA - autobazár Slovenské Darmoty, s. r. o.. Keďže pán T. sa mu dlhšiu dobu neozýval, pokúšal sa ho niekoľkokrát telefonicky kontaktovať aj prostredníctvom sociálnych sietí. Nakoniec sa mu ho podarilo telefonicky skontaktovať a oznámil mu, že auto už predal, pričom tak urobil bez jeho vedomia s tým, že mu povedal, že peniaze mu vyplatí neskôr, k čomu ku dňu podania žaloby nedošlo. E. T. nedal na to žiadne splnomocnenie, ani nepodpisoval žiadnu kúpnu zmluvu. Na základe uvedeného potom podal trestné oznámenie na pána T. za trestný čin sprenevery, ktoré prebieha na OR PZ Veľký Krtíš pod sp. zn. ČVS: Z. - XX/VYS/VK - XXXX. Bol vyšetrovateľom vyzvaný podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku, aby si vlastnícke právo k motorovému vozidlu uplatnil v civilnom súdnom konaní. V žalobe žalobca

poukázal na nález Ústavného súdu I. ÚS 50/2010 -11 z 10. 02. 2010 v zmysle ktorého by vlastnícke právo k motorovému vozidlu malo patriť jemu, pretože žalovaný nadobudol motorové vozidlo na základe neplatnej kúpnej zmluvy. Ako dôkaz navrhol vykonať výsluch svedka E. T., pripojiť vyšetrovací spis OR PZ VK ČVS: Z. - XX/VIS/VK - XXXX. Predložil listinné dôkazy, upozornenie podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 18. 06. 2018.

2. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 24. 09. 2018 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Predmetné motorové vozidlo kúpil za kúpnu cenu 7.500,- Eur, ktorú uhradil v hotovosti. Konateľ spoločnosti E. T. mu prisľúbil, že spraví kontrolu originality, vybaví všetky potrebné doklady k prepisu motorového vozidla na jeho osobu. Vzhľadom k tomu, že sa jednalo o autobazár, spoločnosť uvedenú v Obchodnom registri a konateľ spoločnosti mu predložil potrebné doklady, nemal dôvod pochybovať o pravosti dokladov, kompetentnosti autobazáru a prevod motorového vozidla. Tiež tieto skutočnosti potvrdil príslušný dopravný inšpektorát, keďže nebol žiadny problém pri prepise motorového vozidla. Uviedol ďalej, že je bežným občanom, ktorý nepodniká s nákupom a predajom motorových vozidiel, nemá povinnosť ani vedomosť postupovať s odbornou starostlivosťou. Ak je vozidlo dovezené, nemá ako preveriť pôvod vozidla, len prostredníctvom dopravného inšpektorátu, ktorý tak učinil a potvrdil, že všetky náležitosti sú v poriadku. Žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 549/2015 zo dňa 16. 03. 2016. Žalovaný k vyjadreniu predložil kúpnu zmluvu zo dňa 09. 11. 2017, Osvedčenie o registrácii motorového vozidla v Nemeckej spolkovej republike časť 1 a časť 2, Protokol o technickej kontrole zo dňa 09. 11. 2017 a 21. 11. 2017, Protokol o emisnej kontrole motorového vozidla zo dňa 09. 11. 2017 a 21. 11. 2017.

3. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 23. 10. 2018 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že pokiaľ by žalovaný postupoval s náležitou starostlivosťou, tak by si musel všimnúť, že vlastníkom motorového vozidla nie je pán T., ani jeho autobazár ale že jeho vlastníkom je žalobca. Pán T. a žalobca uzavreli ústne dohodu, že pán T. nájde kupca motorového vozidla, pričom sa nedohodli na kúpnej cene, za ktorú motorové vozidlo žalobca predá. Potom, ako nájde kupca motorového vozidla, mal žalobcu kontaktovať, aby tento vedel, akú kúpnu cenu je kupec ochotný zaplatiť za vozidlo. Ak by žalobcovi telefonicky oznámená kúpna cena vyhovovala, boli s pánom T. dohodnutí tak, že by prišiel do autobazáru on sám uzavrieť kúpnu zmluvu so sprostredkovaným kupujúcim. Kupujúci by potom podľa dohody následne mal priamo žalobcovi zaplatiť kúpnu cenu motorového vozidla. Následne by sa dohodli s pánom T. na odmene za sprostredkovanie. Žalovaný si musel všimnúť, že zmluva nie je uzatváraná v mene autobazáru ale v mene pána T. ako fyzickej osoby - nepodnikateľa. V tomto prípade sa teda jedná výlučne o občianskoprávny vzťah nie obchodnoprávny vzťah, čo vyplýva aj zo samotnej kúpnej zmluvy. Ďalej žalobca žiadal, aby si súd pripojil a oboznámil sa aj s obsahom spisového materiálu z Dopravného inšpektorátu Veľký Krtíš o prevode motorového vozidla. K vyjadreniu žalobca predložil listinné dôkazy, Kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalobca nadobudol vlastnícke právo k motorovému vozidlu zo dňa 06. 11. 2017, Žiadosť o schválenie dovezeného motorového vozidla, vrátane Kúpnej zmluvy zo dňa 08. 11. 2017, Rozhodnutie okresného úradu o schválení motorového vozidla, úradne preloženú technickú dokumentáciu k motorovému vozidlu.

4. Súd vec prejednal na pojednávaní konanom dňa 20. 12. 2018, pričom rozsudok vo veci samej vyhlásil dňa 15. 01. 2019. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu.

5. Právna zástupkyňa žalovaného poukázala na to, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Tento naliehavý právny záujem nevyplýva ani z osobitného právneho predpisu, to znamená z Trestného poriadku a Zákona o policajnom zbore. Ak je možná žaloba o vydanie veci, tak v tomto konaní by sa ako predbežná otázka mohla vyriešiť aj otázka, kto je vlastníkom motorového vozidla, preto žaloba o určenie vlastníckeho práva nie je prípustná. Žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal vlastnícke právo k motorovému vozidlu. Ďalej poukázala na to, že žalobca si v trestnom konaní uplatňuje náhradu škody a tiež si uplatňuje aj vlastnícke právo k motorovému vozidlu touto žalobou, to znamená, že táto situácia vytvára prekážku začatej veci (litispendencie) na základe uvedeného žiadala, aby súd konanie podľa § 159 CSP zastavil.

6. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že predmetné motorové vozidlo kúpil v júni 2017 v Nemecku od fyzickej osoby. V Nemecku bol spolu s priateľmi. Toto vozidlo predával manžel. Bolo písané na manželku. S kupujúcim jednal jeho kamarát S. V.. On len skontroloval číslo podvozku. Pri kúpe im bol

predložený veľký technický preukaz a malý technický preukaz. Následne podpísali zmluvu a v hotovosti zaplatil kúpnu cenu. Rudolf Weiser mu poradil, že môže auto predat' prostredníctvom E. T., ktorý je vlastníkom autobazáru v Slovenských Ďarmotách. Tomu následne v ten deň, ako bolo dovezené na územie Maďarska odniesli do autobazáru na privesnom vozíku, kde mu ho zložili. Dohodli sa len na cene, za ktorú by on mal predávať motorové vozidlo, pričom nedohodli sa na výške odmeny, ktorú by mal pán T. dostať za predaj tohto motorového vozidla. Len sa dohodli, že niečo dostane, pokiaľ motorové vozidlo predá. E. T. nechali len osvedčenie o motorovom vozidle, zmluvu mu nedal. Dohodli sa, že zmluvu podpíše on s budúcim predávajúcim. E. T. nedal žiadne písomné plnomocenstvo, na základe ktorého by mohol disponovať s motorovým vozidlom. Asi po dvoch týždňoch oslovil priateľov, že čo je s motorovým vozidlom, pričom títo mu povedali, že E. T. sa stále na niečo vyhovára, že nie je doma, že pripravuje vozidlo. Niekedy koncom januára, resp. začiatkom februára sa dozvedel, že E. T. motorové vozidlo predal. Osobne sa v autobazári pozrieť nebol. Toto boli kontrolovať len jeho kamaráti. Jednalo sa o jeho prvú spoluprácu s E. T.. Rovnako sa jednalo o prvý prípad, kedy doniesol auto na územie Maďarska a následne sa ho pokúšal predat'.

7. Žalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že niekedy v októbri 2017 prišli spolu s manželkou do Autobazáru LALA v Slovenských Ďarmotách, kde chceli kúpiť motorové vozidlo Peugeot 208. Pán T. im povedal, že momentálne také auto k dispozícii nemá, ale že im takéto motorové vozidlo zoženie. Začiatkom novembra 2017 mu E. T. volal, že zohnal Peugeot 208 v Bratislave a že je potrebné, aby overil plnomocenstvo za tým účelom, aby mohol na neho prepísať motorové vozidlo Peugeot 208. To plnomocenstvo nechal overiť v Slovenských Ďarmotách, pričom tam boli vypísané len jeho údaje. Neboli tam uvedené údaje o pánovi T.. Nakoniec mu pán T. povedal, že mu nevie zabezpečiť predaj tohto motorového vozidla, pretože sa tam neskončil ešte leasing. Potom dňa 09. 11. 2017 mu zavolať pán T., že má pre neho auto Toyota Yaris, pričom mu ho ponúkol na predaj za 7.500,- Eur. S manželkou sa dohodli, že vozidlo kúpia. 10. 11 mu pán T. volal, aby si auto prišiel zobrať. Bolo už pripravené aj s prepravným číslom. Auto vyskúšali, potom následne zobrali domov. Kúpnu cenu mu vyplatil, pričom doklad o vyplatení kúpnej ceny mu pán T. nevystavil. E. T. mu dal aj kúpnu zmluvu zo dňa 09.11.2017, ktorú však on (žalovaný) nepodpísal, nakoľko sa pán T. zaviazal, že zadný nárazník na aute, ktorý bol poškrábaný, ešte opraví, preleští a táto oprava bude potom v cene zahrnutá. Kúpnu zmluvu si prečítal, videl, že je tam podpísaný pán T. ako sprostredkovateľ. Žiadny doklad od neho nepýtal, či on môže sprostredkovať takýto predaj. Vychádzal z toho, že predaj v autobazári prebieha takým spôsobom, že pôvodný vlastník príde do bazáru, prinesie tam auto, dohodnú sa nejaké podmienky ohľadne predaja, keď obidvaja súhlasia s týmto predajom, tak auto tam pôvodný vlastník nechá. Kúpnu zmluvu zo dňa 08. 11. 2017, na ktorej ako predajca je uvedená pani F. W., tak túto zmluvu nepodpisoval. K motorovému vozidlu neprevzal ani žiadny protokol o prevzatí tohto motorového vozidla, kde by boli popísané nejaké vady. Ďalej uviedol, že nepodpísal ani žiadosť o uznanie typového schválenia, ktorá sa podávala na Okresnom úrade Veľký Krtíš, odbor cestnej dopravy. Žalobca uviedol, že pán T. mu nepovedal, kto je vlastníkom motorového vozidla, ale myslí si, že pôvodným vlastníkom bola pani z Nemecka. Potom, ako auto zobral domov mu pán T. asi o týždeň volal, že auto je už napísané na neho a že mu dá aj dopravné značky. Potom spolu so značkami on odišiel na emisnú a STK. Túto úspešne absolvoval. Následne si ešte auto nechal skontrolovať aj po technickej stránke.

8. Svedok E. T. na pojednávaní uviedol, že motorové vozidlo Toyota Yaris mu do bazáru doniesol S. V., s ktorým spolupracoval v oblasti predaja motorových vozidiel už dlhšie. S. V. mu do autobazáru nosil viacej áut na predaj. Auto mu doniesol na vlečke. Nepamätal sa, nevedel uviesť, či mu vystavil nejaký doklad, že prevzal motorové vozidlo. S. V. mu nechal všetky papiere ohľadne motorového vozidla tak, ako to bolo vždy. Dohodli sa na cene 6.400,- Eur bez prihlásenia s tým, že ak sa nájde nejaký kupec, tak potom budú riešiť papiere ohľadne predaja. Nepamätal sa na to, ako sa dohodli, kto bude figurovať ako predávajúci na kúpnej zmluve. Potom prišiel do bazáru pán T., ktorému sa motorové vozidlo páčilo. Kúpil si ho, vyskúšal si ho a potom sa išlo vozidlo prihlásiť. Nepamätal si na dátum, kedy to presne bolo. Kúpna zmluva sa uzatvárala, pričom bližšie údaje ohľadne tejto kúpnej zmluvy si nepamätá. Kúpna zmluva bola podpísaná. Ďalej uviedol, že osobu žalobcu nepozná, nikdy ho nevidel. Ďalej uviedol, že na zmluve zo dňa 09. 11. 2017 je jeho podpis. Písmo, ktorou je zmluva vyplňovaná, je jeho písmom. Podpis na zmluve zo dňa 08. 11. 2017 nie je jeho podpisom. Rovnako tak písmo, ktorým je zmluva vyhotovená, tiež nie je jeho písmom. Túto zmluvu, kde je ako predávajúca uvedená pani F. W. nikdy nevidel. S. V. mu odovzdal veľký a malý technický preukaz, pričom si nepamätá, či mu predložil aj zmluvu, na základe ktorej nadobudol motorové vozidlo. Ďalej uviedol, že on neprihlasoval motorové vozidlo na dopravnom inšpektoráte, len vykonal kontrolu originality a preklady nemeckého technického preukazu

a STK. Polovicu kúpnej ceny za motorové vozidlo (asi 3. 000,- Eur, resp. 4. 000,- Eur), ktoré mu vyplatil žalovaný, vyplatil S. V.. Druhú polovicu mu ešte dlhuje. Uviedol, že toto motorové vozidlo on od nikoho neodkúpil, len sprostredkoval predaj tohto motorového vozidla tak, ako to aj robí. S S. V. spolupracoval 3 - 4 roky. Stávali sa prípady, že aj ostatným, ktorí mu priniesli auto na predaj, nevyplatil kúpnu cenu za odpredané motorové vozidlo v celosti. Boli to však prípady, že s danou osobou fungoval už dlhšiu dobu a bola medzi nimi dôvera, že jej tie peniaze doplatí.

9. Svedok I. V. pri svojom výsluchu uviedol, že osobné motorové vozidlo Toyota Yaris odovzdával pánovi T. spolu so žalobcom, ktorý tam bol prítomný. Pán T. ho videl. Spolu so žalobcom toto motorové vozidlo odviezli z Maďarska na prívesnom vozíku a zložili ho v autobazáre u pána T., pretože ich súrtil, že už má zákazníka, ktorému ho chce ukázať. Toto motorové vozidlo kúpili spolu so žalobcom v Nemecku. On tiež kupoval motorové vozidlo. Žalobca kúpil motorové vozidlo Toyota Yaris, pričom ho doniesli na územie Maďarska a hneď v tú istú sobotu ho potom odniesli pánovi T.. V Nemecku boli traja. Bol tam on, jeho brat a žalobca. Jeho brat dobre ovláda nemecký jazyk. Vozidlo kupovali cez sprostredkovateľa. Bol to rodinný príslušník predávajúceho. Uzatvorili kúpnu zmluvu, ktorú má žalobca v originály k dispozícii, pričom pri kúpe tohto motorového vozidla v Nemecku mali možnosť nahliadnuť do dokladov ohľadom tohto motorového vozidla a overiť si, kto je vlastníkom motorového vozidla. Pán, ktorý s nimi jednal im ukázal splnomocnenie, že on má oprávnenie zastupovať vlastníka a predať im toto motorové vozidlo. Pánovi T. odovzdali originály dokladov k tomuto motorovému vozidlu, okrem originálu kúpnej zmluvy. Pán T. povedal, že odvezie auto ukázať budúcemu kupujúcemu. Vtedy naposledy auto videli. Žiadny doklad o prevzatí alebo odovzdaní motorového vozidla pánovi T. nevystavili. Nežiadali to, pretože fungovali na základe dobrej spolupráce. Boli dohodnutí tak, že pán T. ukáže auto potenciálnemu záujemcovi. Keď sa mu bude páčiť, tak potom sa uzatvorí kúpna zmluva, dohodne sa výška kúpnej ceny. Bolo dohodnuté, že ako predávajúci bude vlastníkom motorového vozidla pán žalobca, nie pán T.. Od pána T. on neobdržal žiadnu časť kúpnej ceny z predaja motorového vozidla. Stalo sa aj v minulosti, že raz alebo dvakrát im zo strany pána T. nebola vyplatená kúpna cena motorového vozidla. Stal sa aj taký prípad, že k predaju motorového vozidla došlo bez toho, že by o tom vedeli. Pán T. im len vyplatil kúpnu cenu. Na otázku, ako auto predal, sa len usmieval. Pokiaľ aj dlhoval nejakú časť kúpnej ceny, vždy to potom postupne dorovnal. Potom, ako mu vozidlo nechali v autobazáre, ho niekoľkokrát telefonicky kontaktovali. Stále im sľuboval, že aby boli kľudní, že auto predá. Dokonca ich niekoľkokrát zobral aj na nejaké miesta do Lučenca, kde malo byť toto vozidlo, pričom tam nebolo. Spolu s bratom boli niekoľkokrát v autobazáre, auto tam však nebolo. Asi mesiac - dva potom, ako mu auto nechali, sa dozvedeli, že pán T. má problémy aj s inými predávajúcimi, ktorým nevyplatil kúpnu cenu. Auto predal bez ich vedomia. S pánom T. sa pozná viac ako dva roky. Legalizáciu motorových vozidiel vykonával pán T. osobne. Oni mu len dávali súhlas na sprostredkovanie predaja motorových vozidiel.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie upozornením OO PZ VK podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 18. 06. 2018, Kúpnu zmluvou zo dňa 09. 11. 2017, fotokópiou osvedčenia o evidencii vozidla Nemeckej spolkovej republiky časť 1 a 2, Protokolom o technickej a emisnej kontrole vozidla, Odborným posudkom o kontrole originality zo dňa 08.11.2017, Kúpnu zmluvou zo dňa 06. 11. 2017, Kúpnu zmluvou zo dňa 08. 11. 2017, Žiadosťou o uznanie typového schválenia motorového vozidla zo dňa 09. 11. 2017, pripojeným spisom ODI Veľký Krtíš v prílohovej obálke č. 109 spisu, výsluchom sporových strán, výsluchom svedka E. T., výsluchom svedka I. V.. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedkyne I. E., dcéry žalovaného, dokazovanie vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Veľkom Krtíši ČVS: Z. XX/VYS-R., nakoľko súd mal dostatočne preukázaný a zistený skutkový stav z vyššie uvedených listinných dôkazov, výpovedí sporových strán a svedkov.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

12. Žalobca dňa 06. 11. 2017 uzatvoril kúpnu zmluvu s predávajúcim I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXA, P., F. J. S. ktorý konal na základe plnej moci zo dňa 06. 11. 2017, ktorá mu bola udelená zo strany F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, XXXXX P., F. J. S. (plná moc je uvedená na zadnej strane zmluvy). Predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu Toyota Yaris, VIN: R. EVČ: U. F. XXX, za kúpnu cenu 5.900,- Eur. Z predloženého osvedčenia o evidencii motorového vozidla Nemeckej spolkovej republiky časť 1 a 2, č. VI XXXXXX vyplýva, že vlastníkom motorového vozidla bola F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, XXXXX P. Pri uzatváraní kúpnej zmluvy bol prítomný svedok I. V. a jeho brat. Následne žalobca spolu so svedkom I. V. predmetné motorové vozidlo doviezli na územie Maďarska, odkiaľ ho potom na prívesnom vozíku odviezli do Autobazáru

LALA v Slovenských Ďarmotách, kde ho odovzdali svedkovi E. T. za účelom sprostredkovania jeho predaja tretej osobe. Žalobca svedkovi E. T. neudelil písomné plnomocenstvo, ktoré by ho oprávňovalo predáť osobné motorové vozidlo v jeho mene. E. T. odovzdali originál osvedčenia o evidencii motorového vozidla vydané v Nemeckej spoljkovej republike. Následne svedok E. T. predal motorové vozidlo žalovanému O. T. Kúpnu zmluvou zo dňa 09. 11. 2017, za kúpnu cenu 7.500,- Eur, kde ako predajca je uvedený E. T. a ako kupujúci žalovaný O. T.. Predmetnú kúpnu zmluvu ako sprostredkovateľ podpísal svedok E. T., pričom žalovaný predmetnú zmluvu nepodpísal. Svedok E. T. žalovanému O. T. pri odovzdaní motorového vozidla odovzdal jedno vyhotovenie Kúpnej zmluvy zo dňa 09. 11. 2017, tiež mu odovzdal osvedčenie o evidencii motorového vozidla vydané v Nemeckej spoljkovej republike. Z odborného posudku o kontrole originality predmetného motorového vozidla vyplýva, že svedok E. T. ako vodič motorového vozidla vykonal dňa 08. 11. 2017 kontrolu originality predmetného motorového vozidla. Ako prevádzkovateľ vozidla je uvedený O. T.. Ako sprievodný doklad bolo predložené osvedčenie o evidencii motorového vozidla vydané v Nemeckej spoljkovej republike časť druhá, číslo dokladu VI XXXXXX. Z kúpnej zmluvy zo dňa 09. 11. 2017 vyplýva, že ako predajca je v zmluve označená F. W., bytom C. XX a kupujúci - žalovaný O. T.. Predmetom tejto kúpnej zmluvy je prevod vlastníckeho práva k spornému motorovému vozidlu Toyota Yaris za kúpnu cenu 7.500,- Eur. Na predmetnej zmluve sa nachádza podpis kupujúceho a tiež podpis sprostredkovateľa. Táto zmluva bola predložená spolu so Žiadosťou o uznanie typového schválenia jednotlivo dovezeného vozidla členského štátu dňa 09. 11. 2017 Okresnému úradu Veľký Krtíš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Na zadnej strane žiadosti v časti C záznamy okresného úradu, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií sa nachádza podpis osoby, ktorá žiadosť podala v mene žalovaného a číslo občianskeho preukazu U. XXX XXX. Spolu so žiadosťou bol predložený aj Odborný posudok o kontrole originality motorového vozidla zo dňa 08. 11. 2017, Protokoly o technickej a emisnej kontrole motorového vozidla zo dňa 09. 11. 2017. Na základe uvedených dokumentov Okresný úrad Veľký Krtíš odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií vydal dňa 21. 11. 2017 rozhodnutie, na základe ktorého pre žiadateľa O. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom P.Ň. XXX, XXX XX, uznáva typové schválenie ES jednotlivo dovezeného motorového vozidla z členského štátu, ktoré je predmetom sporu. Následne dňa 21. 11. 2017 bola podaná na Dopravnom inšpektoráte Veľký Krtíš žiadosť o prihlásenie vozidla do evidencie v mene žalovaného O. T., pričom pri podpise na spodnej strane žiadosti je uvedený podpis vlastníka vozidla a číslo občianskeho preukazu U. XXX XXX. K žiadosti bolo predložené rozhodnutie Okresného úradu Veľký Krtíš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 21. 11. 2017, základný technický opis jednotlivo dovezeného vozidla vystavený dňa 20. 11. 2017 ako príloha k predmetnému rozhodnutiu, Odborný posudok o kontrole originality, splnomocnenie žalovaného pre E. T., vystavené dňa 30. 10. 2017 k zriadeniu všetkých potrebných právnych úkonov a zmeny v evidencii na dopravnom inšpektoráte polície SR a na Okresnom úrade pozemných komunikácií pre motorové vozidlo Toyota Yaris, VIN: R.. Predmetné motorové vozidlo bolo na základe takto zistených skutočností napísané na žalovaného O. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. Č.. XXX, okres R. P.. Z upozornenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Veľkom Krtíši, odbor kriminálnej polície zo dňa 18. 06. 2018 vyplýva, že vlastníkom a držiteľom sporného motorového vozidla je žalovaný a že právna zástupkyňa žalobcu bola ako splnomocnená osoba poškodeného D. Q., nar. XX. XX. XXXX upozornená podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku, že pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na predmetné vozidlo, toto bude podľa § 94 Trestného poriadku ponechané v úschove. Nakoľko si na predmetné vozidlo uplatňuje svoje právo viacero osôb, bola upozornená, že svoje právo si musí uplatniť na príslušnom súde v občianskom súdnom konaní. Ak si svoje právo v občianskom súdnom konaní neuplatní v lehote do 15 dní od prevzatia tohto upozornenia, vec sa predá a suma za ňu utŕžená sa uloží do úschovy súdu. Na základe uvedených skutočností žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu na tunajšom súde.

13. Podľa článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústava SR) každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

14. Podľa ustanovenia § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

15. Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

16. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa ustanovenia § 159 CSP začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

18. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní navrhla, aby súd konanie zastavil z dôvodu prekážky skôr začatej veci (litispendencia) podľa § 159 CSP keďže žalobca si v trestnom konaní uplatňuje nárok na náhradu škody a súčasne si na súde uplatňuje vlastnícke právo k motorovému vozidlu. V danom prípade je súd toho názoru, že nie sú splnené podmienky na zastavenie konania, pretože na súde neprebieha konanie o určenie vlastníckeho práva k spornému motorovému vozidlu medzi tými istými sporovými stranami, ktoré by sa začalo skôr. Trestné konanie vedené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru vo Veľkom Krtíši, odbor kriminálnej polície, ČVS:Z.-XX/VYS-R.-XXXX v ktorom si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody nie je súdnym konaním, toto konanie je len v štádiu vyšetrovania (prípravného konania), preto potom súd návrh na zastavenie konania zamietol.

19. Predmetná žaloba je žalobou podľa ustanovenia § 137 písm. c) CSP, ktorou sa žalobca môže domáhať určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Žalobca v danom prípade postupoval spôsobom, ktorý od neho vyžaduje ustanovenie § 97 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko sa cíti byť vlastníkom motorového vozidla na základe kúpnej zmluvy, pričom jeho vlastníctvo bolo spochybnené a je neisté. Súd je toho názoru, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení, že je vlastníkom vozidla vzhľadom na ustanovenie § 97 ods. 1 Trestného poriadku. Jedine rozhodnutie súdu vyrieši otázku jeho vlastníckeho práva (rozsudok Krajského súdu Bratislava sp zn. 4Co/338/2012 zo dňa 19.06.2013). Súd sa nestotožnil s názorom právnej zástupkyne žalobcu, že žalovaný sa môže žalobou domáhať vydania veci, kde by sa jeho vlastnícke právo k motorovému vozidlu riešilo v rámci predbežnej otázky. Treba poukázať na to, že žalobca nemá proti komu podať takúto žalobu, keďže žalovaný motorovým vozidlo nedisponuje, pretože toto bolo odovzdané do úschovy podľa § 94 Trestného poriadku.

20. Podľa článku 20 odsek 1 Ústavy má každý právo vlastníť majetok a vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Z toho ustanovenia vyplýva povinnosť verejnej moci konať tak, aby do vlastníckeho práva jednotlivca sama nezasahovala, ale rovnako povinnosť poskytnúť vlastníkovi ochranu v prípade, keď jeho vlastnícke právo zrušené či obmedzované zo strany 3. subjektov. Občiansky zákonník explicitne neupravuje všeobecne spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva od nevlastníka iba na základe dobrej viery nadobúdateľa, s výnimkou vydržania nemožno bezvýnimčne tvrdiť, že samotná absencia vlastníckeho práva prevodcu (dominum actoris) povedie automaticky k neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva. V tomto smere nastal posun v doterajšej judikatúre aj ústavného súdu na riešenie otázky „nemo plus iuris“ (I. ÚS. 50/2010) o nové interpretačné závery či vývoj sociálnej reality najmä v zmysle zásadnej ochrany tej osoby, ktorá robila právny úkon s dôverou v určitý - jej druhou stranou prezentovaný skutkový stav. Navyše, ak bol potvrdený údajmi z verejnej, štátom vedenej evidencie a najmä, keď ho potom absorbuje aj príslušný orgán verejnej moci. Princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytovaná široká ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikdy nemohol byť istý svojím vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu (porovnaj R 14/2009). Otázkou dobrej viery takého nadobúdateľa vlastníckeho práva sa súdy musia vždy zaoberať pri jeho spochybnovaní treťou osobou. Je potrebné postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k veci novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Tým sa dostávajú do vzájomnej kolízie obidva ústavné hodnoty - princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa (princíp dobrej viery, dôvery v akty štátu a právnej istoty v demokratickom právnom štáte) a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka t.j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má. Pokiaľ však nemožno zachovať maximum z obidvoch základných práv, treba prihladať na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má nie byť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože

tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovú sféru a dostala sa do vlastníctva prevodcu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015 z 16.03. 2016 a obdobne aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 151/2016 z 03.05.2017, kde sa jednalo o nehnuteľnosť, zabezpečená evidenciou štátom, v rámci katastra nehnuteľností).

21. Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy SR sudcovia sú pri výkone funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom. V tomto ustanovení sú vymedzené pramene práva, ktoré je povinný sudca rešpektovať. Všeobecne záväzné sú aj rozhodnutia Ústavného súdu SR vydané v konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 6 Ústavy SR. Okrem takto vymenovaných prameňov práva je sudca pri rozhodovaní konkrétnej veci viazaný aj právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutým v jeho rozhodnutí vydanom v konaní podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy SR na základe návrhu súdu a právnym názorom odvolacieho a dovolacieho súdu. Žiaden právny predpis teda explicitne neukladá všeobecnému súdu povinnosť byť viazaný akýmkoľvek rozhodnutím Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR vydaným v inej veci (teda nad rámec viazanosti právnym názorom v rámci opravného konania), dokonca ani povinnosť byť viazaný stanoviskom publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Z toho vyplýva záver, že súdne rozhodnutie (judikát) nie je prameňom práva, je len zdrojom argumentačnej sily pre zabezpečenie ústavne súladnej aplikácie a interpretácie právnych noriem. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, v záujme právnej istoty účastníkov konania súd pri rozhodovaní vychádzal aj z právnej argumentácie uvedenej v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015 z 16.03. 2016. Podľa názoru súdu uvedený nález Ústavného súdu je možné aplikovať na predmetné konanie, kde ide o prevod vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, pričom toto vlastnícke právo je tiež vedené v evidencii zabezpečenej štátom, v rámci príslušného dopravného inšpektorátu.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Žalobca preukázal, že vlastníctvo k motorovému vozidlu Toyota Yaris, VIN: R. nadobudol na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 06.11.2017, ktorú uzatvoril s predávajúcim I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXA, P., F. J. S., ktorý konal na základe plnej moci zo dňa 06. 11. 2017, ktorá mu bola udelená zo strany F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, XXXXX P., F. J. S.. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj svedok I. V.. V súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015 z 16.03. 2016 súd skúmal, či žalovaný nadobudol vlastnícke právo k spornému motorovému vozidlu dobromyseľne. Žalovaný k vyjadreniu k žalobe predložil Kúpnu zmluvu zo dňa 09.11.2017, kde ako predajca je uvedený E. T. a ako kupujúci žalovaný O. T.. V danom prípade bolo potrebné na zmluvný vzťah z Kúpnej zmluvy zo dňa 09.11.2017 aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože zmluvu uzatvorili fyzické osoby - nepodnikatelia. Predmetnú kúpnu zmluvu ako sprostredkovateľ podpísal svedok E. T., pričom žalovaný predmetnú zmluvu nepodpísal. Svedok E. T. žalovanému O. T. pri odovzdaní motorového vozidla odovzdal jedno vyhotovenie Kúpnej zmluvy zo dňa 09. 11. 2017, tiež mu odovzdal osvedčenie o evidencii motorového vozidla vydané v Nemeckej spolkovej republike. Súd je toho názoru, že žalovaný nemohol byť dobromyseľný pri nadobudnutí vlastníckeho práva k spornému motorovému vozidlu, keďže v čase jeho kúpi mal k dispozícii osvedčenie o evidencii motorového vozidla vydané v Nemeckej spolkovej republike časť 1 a 2, č. R. XXXXXX z ktorého mal možnosť zistiť, že vlastníkom motorového vozidla je F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C.Z. XX, XXXXX P. a nie svedok E. T.. Žalovaný svedka E. T. nežiadal, aby mu predložil písomné plnomocenstvo, ktoré by ho oprávňovalo v mene vlastníka predať motorové vozidlo, takéto plnomocenstvo nebolo pripojené ku kúpnej zmluve. Samotná kúpna zmluva nebola zo strany žalovaného ako kupujúceho podpísaná, preto nemohla nadobudnúť platnosť a účinnosť. Žalovanému muselo byť zrejmé, že pokiaľ kúpnu zmluvu nepodpíše, nebude sa môcť zmluva predložiť dopravnému inšpektorátu na zaevidovanie jeho vlastníckeho práva k motorovému vozidlu v evidencii motorových vozidiel. Pokiaľ si žalovaný po týždni prišiel od svedka E. T. prevziať doklady od vozidla a evidenčné čísla, mal možnosť si ísť overiť na dopravný inšpektorát na základe akej zmluvy došlo k zápisu vozidla do evidencie, keďže on žiadnu zmluvu nepodpísal. Žalovaný je plne spôsobilý na právne úkony, preto neobstojí tvrdenie žalovaného, že on ako fyzická osoba nemá povinnosť postupovať obozretno, resp. že vozidlo kupoval v autobazáre a tento automaticky musí mať všetky doklady na prevod vlastníckeho práva k vozidlu v poriadku. Tu treba poukázať na to, že žalovaný kupoval vozidlo síce na prevádzke autobazáru, ale ako predávajúci bol na zmluve uvedený svedok E. T. a nie autobazár, ako osoba, ktorá podniká v oblasti nákupu a predaja, prípadne sprostredkovania motorových vozidiel. Tiež neobstojí argument, že vozidlo v čase predaja malo platne urobenú emisnú, technickú kontrolu a kontrolu originality. Protokoly o emisnej a technickej

kontrole, len preukazujú, že vozidlo je po technickej stránke v poriadku a spĺňa emisné normy. Protokol o kontrole originality len preukazuje, že vozidlo nepochádza z trestnej činnosti a neboli zistené, žiadne neoprávneného zásahy do identity vozidla a pravosti dokladov.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že k zápisu vlastníckeho práva žalovaného k spornému motorovému vozidlu do evidencie motorových vozidiel došlo na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 08.11.2017, kde je ako predávajúca označená F. W., bytom C. XX a kupujúci - žalovaný O. T.. Žalovaný uviedol, že túto zmluvu nepodpísal. Je zrejmé, že túto zmluvu vyhotovil a podpísal svedok E. T.. Žalovaný svedka v plnomocenstve zo dňa 30.10.2017 splnomocnil k zriadeniu všetkých potrebných právnych úkonov a zmeny v evidencii na dopravnom inšpektoráte a na Okresnom úrade pozemných komunikácií pre motorové vozidlo Toyota Yaris, VIN: R.. Na obdivoch žiadostiach, ktoré boli predložené Okresnému úradu Veľký Krtíš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií a Dopravnému inšpektorátu Veľký Krtíš sa nachádza pri podpise číslo občianskeho preukazu osoby, ktorá žiadosť podpísala (U. XXX XXX). Toto číslo občianskeho preukazu sa zhoduje s číslom občianskeho preukazu, ktorý pri svojom výsluchu predložil svedok E. T.. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že Kúpna zmluva zo dňa 08.11.2017 je absolútne neplatným právnym úkonom pre právnu nemožnosť plnenia v zmysle § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka a rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pretože v súlade s ustanovením § 123 Občianskeho zákonníka, je len vlastník oprávnený predmet vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a nakladať s ním. Nikto iný s vecou uvedeným spôsobom nakladať nemôže, lebo k tomu zo zákona nie je oprávnený. Žalobca ako vlastník predmetného motorového vozidla udelil svedkovi E. T. ústny súhlas na sprostredkovanie jeho predaja. Písomné plnomocenstvo na uzavretie kúpnej zmluvy v jeho mene mu neudelil. Možno konštatovať, že pokiaľ žalobca odovzdal vozidlo svedkovi spolu s originálom osvedčenia o evidencii motorového vozidla vydaného v Nemeckej spolkovej republike, časť 1 a 2, č. R. XXXXXX, tak konal nedbalo, na druhej strane je však potrebné poukázať na to, že na prelomenie zásady „nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má“ sa vyžaduje v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015 dobromyseľnosť nadobúdateľa, ktorá nie je ničím spochybnená. V danom prípade dobromyseľnosť nadobúdateľa - žalovaného bola spochybnená, preto potom súd určil, že žalobca je výlučným vlastníkom osobného automobilu Toyota Yaris, VIN: R., EVČ: R. XXX B..

24. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu potom súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O náhrade trov konania štátu súd rozhodol podľa ustanovenia § 155 ods. 2 CSP v zmysle ktorého trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát. V danom prípade súd pribral do konania tlmočníka z jazyka maďarského Ing. Alexandra Molnára, PhD., nakoľko žalobca je maďarskej národnosti a aktívne neovláda slovenský jazyk. Tlmočník sa zúčastnil pojednávania konaného dňa 20.12.2018 na ktorom tlmočil výpoveď žalobcu a svedka I. V. a následne žalobcovi výpoveď žalovaného a svedka E. T.. Uznesením č. k. 12C/22/2018-134 zo dňa 02.01.2019 súd priznal zo štátnych prostriedkov pribratému tlmočníkovi odmenu a náhradu hotových výdavkov za tlmočenie v celkovej výške 85,27 Eur. Trovy vo výške 65,35 Eur znáša štát, nakoľko tieto sa dotýkajú tlmočenia výpovede žalobcu a ostaného priebehu pojednávania, súd preto štátu právo na náhradu trov konania vo výške 65,35 Eur nepriznal.

26. Pribratý tlmočník na pojednávaní tlmočil aj výpoveď svedka I. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXXX T., D. Ú. XX, E., ktorého v konaní navrhol vypočuť žalobca. V tejto súvislosti štátu vznikli trovy konania vo výške 19,92 Eur za jednu začatú hodinu tlmočenia výpovede svedka. V danom prípade sa jedná o trovy dôkazu, ktoré musí znášať sporová strana. Vzhľadom na to, že žalobca bol v celom rozsahu úspešný, súd preto žalovanému uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 19,92 Eur na výdavkový účet Okresného súdu Veľký Krtíš, vedený v Štátnej pokladnici Bratislava, IBAN:SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS:XXC/XX/XXXX a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, s poukazom na ustanovenie čl. 4 ods. 1 a ods. 2 CSP.

27. O svedočnom súd rozhodol podľa ustanovenia § 258 ods. 1 a 3 CSP. Súd na pojednávaní vypočul svedkov E. T., I. V.. Svedkovia pred podaním svedeckej výpovede vyhlásili, že si nárok na náhradu svedočného neuplatňujú, preto im potom súd nárok na náhradu svedočného nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.